

Sygn. akt IV KO 19/22

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie zażalenia **P. N.**
na postanowienie funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w C.
o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 29 czerwca 2021 r.,
sygn. akt RPS-(...) (PG-(...)),
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 2022 r.,
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w B.
z dnia 31 stycznia 2022 r., sygn. akt III Kp (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w W.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Rejonowym w B. zawisła sprawa z zażalenia P. N. na postanowienie funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w C. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie, w której wymieniony zarzucił popełnienie przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. sędziemu M. G. Zdaniem Sądu Rejonowego w B., który wystąpił do Sądu Najwyższego z niniejszym wnioskiem, zaszyły podstawy uzasadniające przekazanie tej sprawy w trybie art. 37 k.p.k., innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, gdyż sędzia której dotyczy postępowanie pełni nadal służbę w miejscowo właściwym Sądzie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w B. jest zasadny.

Zmiana właściwości sądu, o której mowa w art. 37 k.p.k., ma służyć wyeliminowaniu potencjalnego zagrożenia dla dobra wymiaru sprawiedliwości związanego z faktem rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy. Zagrożenie to może być związane z wystąpieniem realnych i uzasadnionych okoliczności, budzących wątpliwości także w odbiorze opinii publicznej, co do możliwości bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy. W takiej sytuacji spełniona jest przesłanka z art. 37 k.p.k., co uzasadnia przekazanie do rozpoznania sprawy innemu sądowi tego samego rzędu.

Decyzja o przekazaniu sprawy innemu sądowi równorzędnemu wynikająca z potrzeby uniknięcia uszczerbku dla dobra wymiaru sprawiedliwości, musi uwzględniać indywidualny charakter sprawy, albowiem to konkretne okoliczności, jakie na jej gruncie występują, determinują potrzebę ewentualnego odstąpienia do zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy. W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że jeśli określone postępowanie dotyczy sędziego pełniącego służbę w danym sądzie, to ten sąd nie powinien orzekać w tym postępowaniu. W takiej sytuacji procesowej oczywiste jest, że konfiguracja zawodowych powiązań uczestnika postępowania z sądem miejscowo właściwym może uzasadniać obawy o rozpoznanie sprawy w warunkach wolnych od wszelkiego rodzaju wpływów.

Jak już na wstępie wskazano, przed Sądem Rejonowym w B. ma być rozpoznana sprawa z zażalenia P. N. na postanowienie funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w C. o odmowie wszczęcia śledztwa (z 29 czerwca 2021 r., RPS-(...)), w sprawie stawianego przez wymienionego zarzutu przekroczenia uprawnień sędziemu Sądu Rejonowego w B. Zarzucone zachowanie miało polegać na tym, że sędzia M. G. podpisała nakaz zatrzymania i doprowadzenia P.N. pomimo, że była wyłączona od rozpoznania sprawy o sygn. akt IX K (...). Sędzia M. G., której dotyczy kwestionowane postanowienie, nadal pełni służbę w Sądzie Rejonowym w B.

Opisana sytuacja prowadzi do konieczności skorzystania z instytucji art. 37 k.p.k., skutkując przekazaniem tej sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Rozpoznanie sprawy przez właściwy sąd – Sąd

Rejonowy w B., napotkało bowiem na przeszkody uniemożliwiające rozpoznanie jej w sposób w pełni obiektywny z punktu widzenia uzasadnionej w istniejących realiach oceny opinii publicznej. Potrzeba przekazania przedmiotowej sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W. jest więc oczywista, a nadto znajduje uzasadnienie w aspekcie ekonomiki procesowej, związanej z relatywnie niewielką odległością i dostatecznymi możliwościami komunikacyjnymi do siedziby tego Sądu.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji postanowienia.